

Janez Vencelj DRAMATURŠKA KOLUMNA

Komedija nosi oznako
povolilna. Razlogov za to je
verjetno več, zato bom skušal

podati samo svojo lastno razlago te opredelitve. Volitve so sicer institucija demokracije, vendar prav zaradi svojega demokratičnega bistva odvisne od ljudstva - volivcev. Brez slednjih namreč tudi volitev ni, kar so spretno znali izkoriščati nekateri režimi v preteklosti. Partljičeva komedija pa je pravzaprav usmerjena proti volitvam, saj razgalja njihovo drugo bistvo. Ne gre za izražanje volje ljudstva, niti ne za izbiro med različnimi političnimi opcijami, kakor jih običajno prikazujejo politični demagogi. Bolj kot za karkoli drugega gre za prevaro majhne skupine oblastiteljskih povzpeticov, ki z različnimi triki skušajo ustvarjati iluzijo o demokratičnem konceptu volitev in o obstoju svojega političnega prepričanja. Piškurjeva in Slivar namreč svojega političnega prepričanja sploh nimata, oziroma ga v ničemer ne pokažeta. Glavni motiv za vstop v politiko je oblast, oziroma ugled, ki ga položaj na oblasti prinaša. Glede na to so torej volitve v takem svetu, kot ga odseva Gospa poslančeva, p o v s e m nesmiselne, saj je njihov glavni namen, da olajšajo pot navzgor. Če pa to ni mogoče, potem si tozadevni politiki kaj hitro lahko najdejo tudi druge načine. Prav v taki situaciji pa se razpleta Partljičeva komedija. Zato tudi je to dovolilna komedija, saj je v resnici obrnjena proti volitvam in bi igrana pred njimi lahko odvrnila volivce, da bi izpolnili svojo pravico. Tega pa avtor kot politik verjetno ne bi hotel. Dramatika je izmed vseh literarnih zvrsti tista, ki najbolje skriva avtorjeva stališča, saj (razen v redkih izjemah) v besedilu ni prisoten. Tisto, kar je njegovega, je njegovo videnje sveta, pa naj bo to realni ali izmišljeni svet. Pri Gospe poslančevi ni nikakršnega dvoma, da gre za povsem realno - slovensko okolje sredine devetdesetih let, ki je povrhu tudi natančno lokalizirano, kar se za tako aktualno - ad hoc pisano komedijo tudi spodobi. Svet, ki ga uprizarja komedija, je zožen na družinski krog Piškurjevih. Družina Piškurjevih je tipična malo-meščanska slovenska družina, v kateri najdemo stičišče tri generacije. Generacijske razlike se pretežno razodevajo skozi stališče do politike. Srednja generacija je politično najbolj aktivna, kar je seveda tudi značilnost sodobne slovenske družbe, kjer se je politično najbolj aktivna skupina mladih počasi postarala in prevzela oblast kot srednja generacija. Prav tako značilnost slovenskega političnega vsakdana je izrazita apolitičnost mlade generacije, saj se s preobrazbo ZSMS ni pojavila nobena politična struktura, ki bi prevzela njeno vlogo. Podobno kakor mladina pa je iz političnega življenja delno izločena tudi najstarejša generacija, saj je bila s spremembo režima v veliki meri diskreditirana kot tista, ki je sploh krivec za pojav tega režima. To pa je skorajda vse, kar je političnega v Gospe poslančevi, če govorimo o politiki v ožjem smislu besed. Srednja generacija, ki je politično edina zares aktivna, v resnici še najmanj

izraža svoje politično prepričanje. Članstvo v stranki ni izraz le tega, ampak zgolj matematični verjetnostni račun, ki zagotavlja največje možnosti za vzpon na oblast. Vprašanje, ki se pri tem zastavlja, je, kaj oblast sploh je. Če pogledamo k Cankarju, ki je prvi slovenski politični dramatik, potem je oblast sredstvo za obračunavanje z nasprotno mislečimi. Seveda pa je že on zaznal slovensko politično svetohlinstvo. Vendar je pri njem prej izraz oportunitizma kot pa političnih računov. Vsekakor pa ima oblast pri Cankarju svoj politični smisel. Ljudje na oblasti prav s pomočjo te oblasti udeležujejo svoja prepričanja, pa čeravno se to kaže v nasilju nad ostalimi. V Gospe poslančevi pa se izkaže, da je postala oblast sama sebi namen, še celo več, postala je nesmiselna in celo absurдна. Živa Piškur najmočneje pooseblja absurdnost želje po oblasti in oblasti same. Oblastiteljnost je

ugleda v družbi je mogoče sorazmerno hitro priti v primerjavi z recimo poklicno kariero. Ugled je širši in ni omejen samo na lokalno ali celo samo na delovno okolje. Poleg vsega tega pa je prav v politiki ugled tudi prenosljiv na življenjskega sopotnika, kar recimo za druga področja, kot sta poslovna in umetniška sfera, težko trdimo (izjeme, pa še to bolj zgodovinske, so gospe dohtarjeve in gospe profesorjeve). Da gre Živa predvsem za ugled, se pokaže že po neuspešnih volitvah, ko s svojim žaljivim dejanjem - pošiljanjem lastnih izločkov po pošti skuša prizadeti prav zavest o ugledu pri poslancu Slivarju. Ne skuša ga diskreditirati v javnosti s političnimi sredstvi, ampak napade direktno na "sladke sadove oblasti", na ugled in samospoštovanje. Živa se že pred začetkom odloči, da bo šla po poti gospe poslančeve in ne gospe poslanké. Razlog

vcepljena vanjo od samega začetka. Tej svoji obsedenosti prilagodi celotno svoje življenje in je zaradi nje pripravljena tvegati vse. Absurdnost te obsedenosti pa se pokaže v primerjavi s Shakespearovo Lady Macbeth. Tako kot živa Piškur tudi ona s skrajnimi sredstvi skuša doseči oblast. Nobena izmed njiju direktno, ampak preko svojega moža. Vendar je bistvena razlika med oblastjo, ki jo vsaka izmed njiju doseže. Sodobna oblast je tako razpršena, da je dejanska oblast enega poslanca pravzaprav zelo majhna, še posebej v primerjavi z renesančnim suverenom. Že s tega stališča je uporaba tako skrajnih sredstev, kot je politični umor, vsaj nesmiselna, če že ne absurдна. Oblast ni dana že s samim imenovanjem na položaj oblastnika. Vsaj toliko kot je odvisna od priznavanja oblastnika s strani vladanih, je odvisna tudi od uporabe položaja za dosego lastnih ciljev. Kakšni pa so torej cilji Žive Piškur? Pravzaprav jih niti nima oziroma ima enega samega. To je ugled. Seveda se prav za dosego tega izkaže politika kot najbolj idealno sredstvo. Po poti politike lahko za svoj ugled stopaš tudi s prepovedanimi koraki, če so le - ti spretno prikriti. Do

za to je prav odsotnost političnega prepričanja oziroma politične volje. Živa niti ne bi vedela, kaj početi z oblastjo. Zaradi tega v igro potisne svojega moža, ki pa mu prav tako ni do tega, da bi postal poslanec. Tega se po svoje boji, saj tako kot Živa tudi on ne ve, kaj naj bi s tem položajem počel. Vendar se kandidaturi ne more izogniti, saj ima nad njim oblast Živa. Ona torej večje prepričanje niti ne potrebuje, saj ji za pridobitev ugleda zadostuje že oblast nad enim samim moškim. S tega stališča je razumljiva tudi njena končna odločitev, da bo kandidirala na naslednjih volitvah. Zda oblast zares potrebuje, že zaradi tega, da lahko izpelje svoje maščevanje. Tako je smeh na koncu bolj grenko ciničen kakor sladko komičen. Majhno tolažbo daje samo upanje, da je živa Piškur zares tako očitno nora, da je nihče ne bi volil in da si po volilni kampanji ne bo več mogla privoščiti Pavličevih uslug. V celi igri je prav "slovenski jugofijec" tisti, ki ima najjasneje izraženo politično prepričanje. Je nacionalist, kar da jasno vedeti s pojasnilom o svojem poreklu. Ni sicer povsem skrajn, vendarle pa toliko, da je razumljivo, zakaj bere prav Mag in ne

kakšne Mladine. Vendar pa je tudi on pripravljen svojo vero hitro zatajiti, če mu tako narekujejo posli. Natančno se zaveda svojega položaja in ga zmore tudi dobro izkoristiti, tako da predstavlja izmed vseh oseb v igri edino pravo oblast in edinega, ki zna s svojo oblastjo kaj početi. Politično jasno stališče imata tudi Irena in Rok. Politika nima smisla in škoda je izgubljati čas zanj. Njuna generacija je generacija potrošnikov in ne politikov. Spretno zna gospodariti z denarjem, predvsem to velja za Ireno, ki zna kljub rosnim letom dobro sklepati kupčije. Odločitev za odhod v Nemčijo je povsem racionalna, v deželi, kjer vlada politična mrzlica in norost, njena generacija nima kaj početi. Najbolj krhko politično hrbtenico pa imata prav tista, ki se s politiko neposredno preživljata, Slivar in Piškur. Njuna stranka - ne levo ne desno - osveščeno, ni nič drugega združba preračunljivcev, ki obvladajo umazano politično taktiko, Slivar bolj kot Piškur. Slivar za razliko od njega vsaj hlepi po oblasti, celo toliko, da je pripravljen na samomor, no ja, vsaj če mu potem ne bi bilo treba v dom. Piškur pa je zadovoljen s svojim položajem ne glede na to, kakšen je. V trenutku lahko spremeni svoje načrte, v resnici pa si želi samo domačega miru in pestovanja vnukinje. Vseskozi je ženina lutka in edino resnično lastno odločitev lahko izpelje šele potem, ko si to prizna. Stari Piškur je vpet v politiko svojega časa, v slavo partizanskih dni in vsemogočnost UDBe. Svojega resničnega prepričanja nikoli ne razkrije do konca. Svojo vlogo senilnega včasih opusti, potem pa se spet zapre vanjo, tako da njegova senilnost ostaja na meji med igro in resnično senilnostjo. Za vsakim preobratom pa stoji UDBA. On že ve. Zato tudi gre spet v partizane, v svetlo obdobje, ko so svoja prepričanja zares živeli.

Partljičeva nova komedija je ena izmed njegovih najmanj političnih komedij, čeravno se ukvarja prav s politiki, celo z vrhom in cvetom državnega političnega aparata. Gospa poslančeva je torej igra o ljudeh iz politike in tistih, ki jih obkrožajo. Nihče izmed njih pa ne ve povsem natančno, kaj naj bi s to politiko sploh počel. Ta se na koncu koncev spremeni v dovolilni cirkus, v katerem za razliko od predvolilnega klovnja igrajo sami zase, in kljub svojim dobesedno smrtno nevarnim akrobacijam postane smešna zaradi svoje nesmiselnosti.

Raspiz

Objavljamo raspiz za novega umetniškega vodjeto. Poleg ostalih kvalitet mora obvezno izpolniti tudi naš super test na strani 8 in doseči maksimalno število točk. Druge zahteve pa so še:

- znati mora vsaj dve poskočni slovenski narodni, da bo razgibal igralski ansambel v trenutkih potrtosti
- priporočljivo je, da je sposoben požiralec ognja ali proslavljeni lovec na zmaje
- zahteva se znanje uporabe računalnika in pasti za miši
- pismenost (ni pogoj)
- usposobljenost v mešanju pijač

Vse resne kandidate obveščamo, da je rok za oddajo prijav že potekel in naj se ne trudijo po nepotrebnem.

TEATER POLITIKE - POLITIKA TEATRA

**Ljubljana,
na dan republike,
29. november 1996**

Dramaturg Vincent J. se je ob priložnosti prvega ugledališčenja nove veseloigre štajerskega komediografa Toneta Partljiča z njim srečal v Ljubljani. Ob tej priložnosti mu je omenjeni dramatik in politik - poslanec tudi razkazal slovenski parlament in mu v poslanskem bifeju kupil kokakolo. Presunjen od veličastja, ki ga očesu ponuja omenjena stavba, je Vincent J. le s težavo izgovarjal svoja vprašanja. Na vso srečo pa gospod Tone Partljič z odgovori ni imel takšnih problemov.

Pogovor je zabeležila prisluškovalna naprava, ki jo je neskrivaj namestil celjski dramaturg.

Kako se je rojevala Gospa poslančeva?

Že naslov pove, da sem se v komediji nekoliko spogledoval z Nušičevo Gospo ministrico. Tako sem njemu na čast napisal Gospe poslančevi monolog na koncu, saj Nušič konča enako. Nušiča izjemno cenim in kadar kdo reče, da je Partljič štajerski Nušič, se mi to zdi največji kompliment, ki bi ga slovenski komediograf lahko pobral.

Marsikdo meni, da sem napisal preveč komedij, da pišem prehitro, vendar če pogledamo velike komediografe iz preteklosti, vidimo, da so ti počeli enako, rezali dobra dela, jih lepili skupaj - drugače na primer Lope de Vega ne bi mogel napisati nekaj tisoč komedij. Mislim, da je tudi to treba znati. Jaz sem se pač odločil za to. Seveda pa poskušam napisati tudi kaj drugega. Zanimivo je, da sem v dramatikah ostal pri tem, čeprav sanjam o komediji, ki bi to presegla, medtem ko sem napisal nekaj proze, ki je tako resna, da se ljudje kar čudijo, kot da obstajata dva Partljiča.

Zadnje komedije, ki sem jih napisal, so nekako aktualistične, ker menim, da morajo biti uprizarjane tudi take. Me pa začudi, ko ljudje mislijo, da je to moj ideal komedije. Tudi sam bom poskusil napisati drugačno komedijo, ki ne bo aktualistična. Ampak tudi te so potrebne. Nekoč so bile to Ščuke, danes pa Štajerc v Ljubljani. Politika - Bolezen moja in Gospa poslančeva, ki vse govorijo o preobratu, ki se nam je zgodil v zadnjih letih. Med mojimi zadnjimi komedijami pa se mi zdi Gospa poslančeva manj smešna v nekih dovtipih in situacijah, čeprav je tudi teh nekaj. Hotel sem opozoriti tudi na nekatere resne stvari. Vsi recimo stalno uporabljamo velike besede. Kako pogosto je slišati, še posebej pred volitvami, da bi bilo treba politike pobiti... A s tem se sploh resno ne ukvarjamo. V "Štajercu" hišnik zastupi nekega jugoviča, ki verjetno umre. Res da je to bolj mimogrede in proti kocu, a ljudje se temu samo režijo. V Gospe poslančevi pa se ženska resno pripravi, da bi nekoga odstranila, kar izgleda nekoliko kot konstrukt, a v besedah vsak dan ubijemo veliko ljudi.

Ali ste komedijah, ki ste jih napisali pred kratkim in se ukvarjajo pretežno s političnim življenjem, še posebej pa v Gospe poslančevi, kaj osti naperili tudi proti sebi?

Glede na uspeh mojih komedij, bi si drznil reči, da je del njihove priljubljenosti v tem, da se enako kot iz ljudi norčujem tudi iz sebe. V komedijah sem do ljudi blag. Veseli me razgaljati njihove napake, njihove neumnosti, vendar s stališča, da je vse človeško. Ker pa sem sam povprečen človek, je mene v mojih komedijah prav toliko kot drugih.

Ljudje ne marajo, da nekoga v komediji kar celega popačam, z lastnostmi, položajem in s tem, da je še bebec. Mislim, da imajo

ljudje raje, da lahko rečejo: "Ta je pa takšen kot.. tisti."

"Kot jaz" seveda ne rečejo. Zato tudi jaz naredim ljudi bolj blage in tudi za našo gospo poslančevno sem med vrsticami skušal najti neke alibije. Mož jo je zapustil in s tem je izgubila nekaj vrednosti v svoji družbi, ker pa vsak rad nekaj pomeni, si je našla moškega, ki ga zdaj potiska naprej.

Moram pa reči, da gospa poslančeva ni moja žena, ker je ona ves čas prosila boga, da ne bi bil izvoljen in da bi ostal v Mariboru. Pa tudi sam moram reči, da me je te vožnje, kakih 50.000 kilometrov na leto na relaciji Maribor - Ljubljana, strah in da ni čudno, da je v komediji tudi clement prometne nesreče.

Kar pa se tiče nas poslancev, potem ko si že enkrat notri, lahko rečeš, da si raje med zmagovalci kot pa poraženci.

Kaj pa neizvoljeni - Piškur recimo?

Seveda mora vsak, ki se odloči kandidirati, absolutno računati s tem, da je 90% možnosti, da ne bo izvoljen.

Postavimo se na štart za nek dolgi tek, recimo 4.000 milj, kot so štiri leta, in jasno je, da nekateri pridejo kmalu na cilj, nekateri pa v času, ki ni zanimiv za nikogar.

In če vi ne bi bili izvoljeni?

Tokrat sem bil bolj prepričan, da ne bom izvoljen. Tako sem bil na nek način ugodno presenečen, čeprav sem imel po drugi strani rezervo, kaj početi (še pet let mi manjka do upokojitve), odločil sem se, da bi se v tem primeru posvetil samo pisateljevanju, za kar celo življenje nisem zbral dovolj korajže. Sem eden redkih slovenskih pisateljev, ki bi si to lahko privoščil, saj pišem bolj komične zadeve. No, v celjskem gledališču, kjer ni tantiem, ne bi mogel živeti naprej od svojega dela, kjer pa dobim tantieme, kadar me igrajo, je to za celo plačo. Ampak to neko leto je, kakšno leto pa tega ni. Že večkrat sem povedal, da mi ni žal, da sem poslanec. Če odštejeva to, da imam tri vaše plače, se mi zdi, da človek nima nobenih drugih privilegijev. Morda jih človek, ki jih uživa, ne opazi.

A če odštejem ta materialni del, mi pa ni žal, zlasti ne po dvajsetletnem delu v gledališču, kjer sem se počutil kot riba v čisti vodi. Ampak na nek način me je gledališče po dvajsetih letih začelo hromiti, zlasti ki sem postal umetniški vodja, kjer se moraš do zadnjega vlakna identificirati s stvarmi, ki jih delaš, ne samo z dramaturgijo ene sezone, ampak nazadnje tudi z regresom za dopust, kako ga boš izplačal, z gosti, koga boš vzel v službo, koga ne boš, in če pomislim na to, o čem se v gledališču govori poleg službe, se mi je zdelo, da se dvajset let govorijo iste reči. Kdo bo igral glavno vlogo, ali imata onadva kaj skupaj, ker ta neprestano igra, zakaj je tisti dobil nagrado, zakaj je dal temu režirati (najbrž mu je potem on nekje drugje kaj "zrihtal"). Zdelo se mi je, da sem v nekem miselnem getu.

Poklic je krasen... ukvarja se z duhovnimi zadevami, če nisi zraven neumen in se hočeš ukvarjati s samoupravljanjem ali sindikalističnimi zadevami. Tu ni treba skrbeti niti za rezervne dele, pri nas na žalost niti za prodajo... tako se lahko ukvarjaš samo s stvarmi duha. Ampak zdelo se mi je, da sem kot pisatelj v tem krogu blokirani, zlasti ker nisem bil igralec. Umetniški vodja je na nek način sanjalec in vizionar, po drugi strani pa je tudi servis za igralce in zlasti v tistih časih smo se morali ukvarjati z marsičim drugim, ne pa s tem. Tako da sem zdaj kot pisatelj zaživel znova med ljudmi, ki imajo stiske, ki se name obračajo. Ker moram dosti hoditi med ljudi, se mi je odprl nov krog interesov in druge plasti življenja, ki jih

prej nisem poznal. Že prej, v "svinčenih časih" sem kot predsednik društva pisateljev neizogibno moral komunicirati z državo, ki je preko SZDL držala dežnik nad društvi. Takrat sem trčil prav ob politike. Že takrat sem v videl in na lastni koži občutil, da legendarna slovenska delitev na "umazane, nore pokvarjene" politike in na "čiste, sanjave,

vizionarske, moralno etično senzibilne" kulturne delavce larifari. Na politični strani sem srečal prave ljudi (Kmecla in še koga), pa tudi na kulturni so se našli številni servilneži, egoisti, ki bi prodali marsikaj, da bi se dokopali do na primer Prešernove nagrade.

Sedenje z 89 poslanskimi kolegi, med katerimi sem srečal sijajne ljudi, pa seveda tudi grozne, mi to samo potrjuje, da ta preprosta delitev, ki jo imamo Slovenci tako radi, v življenju ne zdrži.

V svoji komediji pokažete, kakšni naj ne bi bili politiki. Kakšen pa naj bi bil "vzoren politik"?

Na delovnem mestu, ko je treba, ki se pripravi na seje, da je kulturni... če se zaveda odgovornosti, da nas toliko ljudi gleda in da jih toliko predstavljamo, mora spoštovati kulturo izražanja, ki se je bomo morali šele naučiti.

Skratka: Da hodi redno v službo, da se kulturno obnaša. Da je zraven ambiciozen, brezobziren, da išče interese zase in za svojo stranko je pa princip politike, čeprav se nad tem zgražamo.

Kakšen je pogled iz parlamenta na oder - v gledališču?

Kulturniki niso zadovoljni s svojim položajem, kljub temu pa z eno nogo trdno stojijo v prejšnjem sistemu. Ob vsakem

poskusu, ki bi nas vrgel bodisi na trg bodisi v odvisnost od uspešnosti ali iz okvirov a r n i h institucij, se zažene vik in krik. Kultura rada stoji z eno nogo v prejšnjem sistemu tudi zato, ker je podrejena in dobiva le drobtine, ki pa so relativno zagotovljene. To ji daje tudi sijajen pravičniški položaj in lahko stalno tarna, kako je tlačena, kako je ne upoštevamo... Na kakšem drug preprih pa sploh ni pripravljena iti. Delno se je to spremenilo na področju založništva, gledališča pa so v tem pogledu tradicionalno konzervativna.

Kakšen je pogled iz parlamenta na oder - v gledališču? Kulturniki niso zadovoljni s svojim položajem, kljub temu pa z eno nogo trdno stojijo v prejšnjem sistemu. Ob vsakem poskusu, ki bi nas vrgel bodisi na trg bodisi v odvisnost od uspešnosti ali iz okvirov a r n i h institucij, se zažene vik in krik. Kultura rada stoji z eno nogo v prejšnjem sistemu tudi zato, ker je podrejena in dobiva le drobtine, ki pa so relativno zagotovljene. To ji daje tudi sijajen pravičniški položaj in lahko stalno tarna, kako je tlačena, kako je ne upoštevamo... Na kakšem drug preprih pa sploh ni pripravljena iti. Delno se je to spremenilo na področju založništva, gledališča pa so v tem pogledu tradicionalno konzervativna.

Kako pa se zasebno razumeta Partljič Politik in Partljič Komediograf?

Eden je, ki sedi v parlamentu in si služi kruh, to je Partljič, ki skuša ravnati tako, da se čez štiri leta lahko spet pokaže med ljudmi, ki mora delati številne kompromise in predsedati ure in ure ob jalovem besedičenju, pri stvareh, ki so mi ne samo nelagodne ampak jih sovražim. Ta Partljič seveda ne more imeti zveze z onim, ki sanja, ko hodi po Slovenskih gorah, ali pa na morju sedi v gumenjaku sredi vode in razmišlja, kaj bo napisal. To sta dva. Eden mora poznati meje svojih misli, svojih želja, svojih dejanj in močnega. Moram se delno ozirati na to, patetično rečeno, kaj mi bodo rekli volivci, kaj mi bo rekel predsednik stranke, poslanskega kluba in tako dalje.

Medtem ko oni drugi Partljič, ki sanja, ne sme imeti nobenih omejitev. Kakorkoli mogoče to izgleda prevelika beseda za stvari, ki jih jaz pišem, je edina primerna. Če pišem politično komedijo ne smem premišljevali, kaj mi bo kdo potem rekel. V tisti orbiti ni Drovška, ni nobenih strank. To je temeljna razlika, pri prvem sem omejevan, pri drugem povsem svoboden in tudi moram biti. Samo podzavestna avtorska cenzura, samo tista podzavestna želja Slovencev - kaj bi že jaz napisal, če bi smel, je tisto kar me na nek način omejuje. Ampak to je podzavestno, sam ne priznavam nobenih meja.

Vsekakor Partljič politik niti v sanjah ne sme nadzorovati onega drugega - literata. Mogoče lahko literat omejuje politika.

Delovali ste tako v kulturi, kakor v politiki. Kje ste doživljali več stresov?

Vsekakor je bolj stresno v gledališču, kajti strpnosti je še veliko manj kot v politiki, pripravljenosti za razumevanje tudi ni kaj prida. Stališča se stalno spreminjajo. Nek režiser ali skupina igralcev ti je največji sovražnik, potem pa po nekem čudežu delaš skupaj z njimi.

V politiki je podobno, le da tam ni tako izključujočih sodb. Tam se že vnaprej ve, da bo potreben kompromis, če pa kak igralec posebej pravičniško čuti ali je posebej ogorčen, potem tam ni diskusije, potem zagrozi s samomorom in s tem da bo vse razrinkal. Pri tem je treba počakati nekaj dni, pa se to uredi. V politiki so taki ljudje bolj redki kot med igralci. Kljub temu pa kak čudež, kot se lahko zgodi v gledališču, pripravijo samo oni. Čeprav tudi v politiki, recimo, ljudje zelo želijo katarzo. Kar hočem reči, je, da je oboje teater. Tudi publika, ki gleda nas politike, je strašno ganjena in se z nami identificira in nas ljubi, ko sprejmemo

ustavo, pa smo vsi složni, pa tudi ko stojimo vsi in pojemo Zdravljico in potem reče predsednik Kučan, na primer: "Ustava države Slovenije je sprejeta.", mi ploskamo in so ljudje solzni pred TV ekrani. Ko je bil referendum za osamosvojitve in je bil ravno božič, so ljudje prišli k meni, češ da jim je prelepo, da bi

sami gledali TV rezultate. Tako je, kadar gre za te usodne zadeve in ljudje zdaj to pogrešajo, te lepe, svečane trenutke, ko je bila cela država en mali teater in je bilo katarzično. Ljudem se zdi, da se mi samo prepiramo in blatimo. Hočem reči, da prave meje med politiko in teatrom ni, prav tako kot ne obstaja jez med čistimi umetniki, reciva gledališkimi, in kurbami - politiki.

Kaj vam je ljubše, jaja v parlament ali paradajz na oder?

Oboje je dobro in zelo neprijetno. Včasih si pa zaslužimo eni in drugi. Jaje v parlament je bilo že kar nekaj, tudi kakšen politik jih je že dobil na gobec. Mislim, da je na nek način tudi zdravo, da vemo, da se to lahko zgodi, da se razbija ta samoumevna potenca, samospoštovanje in prepričanje, da ker že sem politik, da se mi kaj takega ne more zgoditi, čeprav je to čisto nekaj vsakdanjega. Enako pa se mi zdi, da v gledališču dostikrat toleriramo stvari, ki niso za gledat. Stvari ki so slabe, publika zelo potrpežljivo gleda do konca. Oboje pa je smiselno, kadar je to izraz iskrenega nasprotovanja. Ne bi pa se strinjal s tem, da bi prišlo v vsakdanjo navado.

NA OBISKU

Tokrat smo obiskali gospo Živo P. v njenem skromnem domovanju, kot ga sama poimenuje. Z njo smo se srečali v sprejemni sobi, kamor je vstopila z vso eleganco, ki pritiče poslanski gospe. Oblečena je bila v progast kostim prijetne modre barve. Opazili smo tudi njeno novo pričesko, gospa Živa nas je presenetila s kratko ostrizenimi, a lepo urejenimi lasmi. Posebno pozornost pa sta vzbujali njeni masivni srebrni zapestnici, ki pa jih je pozneje med pogovorom snela. Sprejemnica je bila preprosta, vendar lično opremljena z nekaj mizami in stoli. Gospa Živa je pojasnila, da je nujno potrebno več miz, saj sem prihaja precej gostov. Pred pogovorom je zaprosila osebje, da so nam postregli z izvrstnim ledenim čajem, nato pa se je sproščeno predala pogovoru. Ta se je najprej sukal okoli njenega delovnega dneva. Živa nam je pojasnila, da vsak dan redno vstaja natanko ob isti uri - ob pol šestih, ob nedeljah pa poleži še kakšno uro dalj. Po zajtrku se običajno najprej sestane s svojimi sosedami, saj meni, da je ohranjanje stikov s svojo najbližjo okolico izjemnega pomena za celovit človekov osebnostni razvoj. Čez dan sodeluje v več različnih skupinah, najbolj pa jo vznemirja delo v rehabilitacijski in prevzgojni skupini. Kljub natrpanemu urniku pa Živa najde še nekaj časa za delo na vrtu, saj pravi, da jo tako delo sprošča in ji daje moči ob napornem vsakdanu. Prav tako pa si utrga tudi nekaj trenutkov zase in sicer po kosilu, ki ji ga redno pripravijo ob 13. uri. Gospa Živa nam je pojasnila,

da je natančen urnik nujen pri njenem položaju, saj se le tako lahko izogne neprijetnostim. Ob prostih trenutkih se posveča branju zakonov in pisanju pisem. Poleg osebne korespondence jo zelo zaposlujejo tudi pisemski stiki z vsemi vejami oblasti, še posebej pa se ji zdijo pomembni stiki z gospodom predsednikom in s sodbom.

Ob prijetnem kramljanju je hitro minil čas do kosila. Gospa Živa nas je povabila, da ostanemo pri njej tudi na kosilu. Povabilo smo z veseljem sprejeli in ni nam bilo žal. Postregli so nam z odlično fižolovo enolončnico in dobrimi mesninami. Mesa je bilo sicer bolj malo, saj gospa Živa meni, da je pretirano uživanje mesa zelo škodljivo za organizem. Prav tako prisega na domačo

internih pravil ne smemo odkriti) smo povprašali, kako se počuti v svoji službi in kako gleda na gospo Živo. Varnostnica, ki je že na pogled krepka ženska, nam je odgovorila, da je služba pač služba, da pa Žive ne spušča z oči in da je Živa v bistvu dobra varovanka in z njo nima večjih problemov.

V njenem spremstvu nam je Živa po kosilu razkazala tudi ostale prostore svojega domovanja. Dnevno sobo, opremljeno z enostavnimi a funkcionalnimi stoli, malo klubsko mizico, stojalom za časopise in televizijo. Na vprašanje, ali gleda televizijo, je odvrnila, da zelo redko, ker ji obveznosti ne dovolijo, razen obveznega spremljanja dnevnika, ki se mu ne sme izogniti. Potem smo si ogledali še srce njenega doma -

hrano. Žal ji zaradi obveznosti ne preostane dovolj časa, da bi se kuhanja lotila sama, zato za njeno prehrano skrbijo drugi. Vendar se pohvali, da tako dobro ni jedla še nikoli. Želeli smo se srečati tudi z njenim kuharjem, vendar žal nismo utegnili.

Njen novi položaj je prinesel veliko sprememb v njeno življenje. Tako jo sedaj neprestano spremlja varnostnica. Gospa Živa meni, da bi bilo povsem neprimerno, da bi imela varnostnika moškega spola. Z njo se zelo dobro razume, čeravno se redko uspeta kaj pogovoriti. Gospodično varnostico (njene identitete vam zaradi

njeno malo, a lično sobico. Lahko smo se prepričali, da kovinske postelje postajajo čedalje bolj priljubljene. Navdušeni smo bili nad praktičnim umivalnikom in latrino tik ob njej. Živa pravi, da je to neizogibno potrebno takrat se povsem izolira od sveta in ostane zaprta v samotno premišljevanje po več dni. Varnostnica nam je potrdila, da takrat niti ona ne stopi v njeno sobico in da ji celo hrano potisnejo skozi priročno, v ta namen izdelano linico v vratih. Za tako zaposleno žensko, kot je živa P., so dnevi preživeti v meditaciji, zares velikega pomena.

Čeprav se je že temnilo, nam je gospa Živa

razkazala še svoj vrt, ki je bil kljub mraku izredno dobro osvetljen, predvsem pa se mu pozna skrbna roka, saj na tleh ni bilo videti, jesenskemu času navkljub, nobenega lista ali cigaretnega ogorka. "Na žalost mora biti zaradi varnosti vrt ograjen z bodečo žico in to kazi njegovo lepoto in harmonijo, ampak ne gre drugače," je še potožila gospa Živa.

Z varnostnico sta nas pospremili še do izhoda, kjer nas je tam slučajno navzoči policist prijazno pozdravil in nam odprl tudi težka, kovana vrata, ki so zapirala vrt pred nepridipravi. Gospa Živa nam je še pomahala v slovo, potem pa so se vrata znova zaprla in gospa poslančeva je odšla k zasluženemu počitku.

Bralcem se moramo še posebej opravičiti, ker tokrat nismo uspeli pripraviti tudi fotografskega gradiva. Fotografiranje so nam njeni predstavniki za stike z javnostjo namreč izrecno prepovedali, na to pa nas je spomnil tudi poseben znak in napis ob vhodu. Kljub temu je naš fotograf uspel pritihotapiti svojo kamero mimo budnih oči varnostnice in na skrivaj posneti nekaj posnetkov. Na žalost pa je ob snemanju čudovitega vrta gospe Žive moral uporabiti bliskavico in se je tako izdal. Fotoaparat so mu zaplenili, fotograf pa je uspel pobegniti. Trenutno se nahaja nekje v EU, žal pa vam točnega naslova iz razumljivih razlogov ne bomo izdali, pripomnimo pa naj, da zdaj fotografira tulipane. Želimo mu veliko sreče na begu!

Tudi gospe Živi želimo isto. Veliko sreče namreč.

Pripravila N.N. in D.Š. (per negationem)

Marija N.U. Šepave

Katarina v Primežu resnice

Janko je bil ves čas zelo pozoren do mene. Kadarkoli smo se srečali na kakšni svečani večerji, na katero sva bila vabljeni s Petrom, se je najraje pogovarjal z menoj, hvalil mojo obleko ali pričesko, enkrat, za silvestrovo v Larixu v Kranjski gori sva celo plesala polko. Bil mi je simpatičen, vedno uglasen in pripravljen na pogovor o rečeh, ki so bile daleč stran od resnih zadev, ki so jih reševali Peter in njegovi kolegi iz vlade ali stranke. Bil je zabaven in duhovit, rada sem se smejala njegovim šalām, ki jih je vedno znal cel kup. Nikoli ni bil niti za kanček prostaški ali neokusen. Vse v zvezi z njim se mi je zdelo pravzaprav samoumevno. Dokler se ni zgodil tisti škandal na Šmarjetni gori nad Kranjem. Mediji so ga seveda morali zamolčati, tako je hotel Predsednik in moj Peter je ubogal sleherno njegovo voljo. Toda ker so se časi obrnili in

Predsednik ni več predsednik, Janko je izginil v Avstraliji, Peter pa je znorel za neko petindvajsetletno kiklo, lahko razkrijem Slovence, kaj se je dogajalo v tistih prvih letih, ko je bila naša Slovenija še v plenicih.

Na poroki naše prve estradne dive, njene pesmi bodo ostale večni "evergreeni", se je trlo slovenske smetane. Umetnikov, pevcev, lepotic in njihovih spremljevalcev ter ljudi iz visoke politike. Poleg Predsednika so bili še vsi ministri iz njegove stranke z ženami in pomembni strankarski veljaki, ki so bili lojalni vladi. Večer je bil res enkrat, kakor da bi čakali konec tisočletja, pa še takrat ni bilo takega vzdušja. Šampanjec je tekel v potokih, vrstile so se napitnice, ljudje so se objemali med seboj ne glede na to, če so se drugače, v parlamentu ali v javnem življenju, gledali postrani. Helenca je zapela nekaj

pesmi in še nikoli ni imela tako biserno čistega glasu kot takrat, ko je kazala neizmerno srečo. Peter je kmalu po polnoči omagal in v diskretni svetlobi kristalne dvorane Bellveuja zlagoma lezel vase, dokler ni čisto zakinkal. Nekajkrat sem ga dregnila z nogo pod mizo, da bi se prebudil, vendar je bilo zaman. Sklenila sem, da ga pustim čisto pri miru, kajti meni se še ni šlo domov. Preveč je bilo zanimivih moških okrog mene, ki so me pogledovali, in med njimi sem prepoznavala znane obraze s televizijskega ekrana in iz Jane, Asa, Slovenskih novic in drugih takrat popularnih časopisov, ki jih je čas že pozabil. Med njimi sem zaman iskala Jankov obraz, čeprav sem bila prepričana, da sem ga tisti večer že videla. Sprehodila sem se do toaleta, kjer mi je znani filmski igralec odprl vrata in se pardoniral, ker se je pri tem opotekajoč

skoraj zaletel vame. Za njim je bruhnila ven ena tistih brezštevilnih slovenskih mišic in se trapasto hihitala. Bože moj, sem si rekla sama pri sebi, kaj vse zamujam. Ko sem si osvežila obraz, sem iz garderobe vzela zgornji del kostima in se odpravila ven na teraso. Sveži zrak mi je pognal kri po telesu. Pod menoj je ležalo razsvetljeno mesto Kranj, videla sem osamljene avtomobile, ki so se v pozni uri vozili po osamljenih gorenjskih cestah. Kako lepa je moja dežela. Tudi ponoči. Kar zasanjala sem se in poneslo me je v zanos od vsega tistega večera. Ponosna sem bila, da sem Katarina, Petrova, ministrova žena, da živo prisostvujem in pričam zgodovinskim trenutkom, o katerih se bodo učili naši vnučki. Ampak zdaj, ko pomislim za nazaj, me je sram, kako naivna in slepa sem bila. Kakor ženska, ki nasede sladkim besedam moškega, ki

6. nadaljevanje izpovedi žene bivšega ministra

KO IGRALCI OBMOLKNEJO

Iz PGC-ja odhaja Hannibal Lector

CELJE, DECEMBER 1996 Po tem, ko je iz gledališča odšlo že več igralcev in igralk, tokrat odhaja znani gurman, uživač in brezdelnež, gospod Hannibal Lector. Prav gotovo se bo velikemu delu igralskega ansambla odvalil kamen od srca, zato vsi v gledališču molčijo, kajti nihče ne bi rad preslišal trušča odvaljenih kamnov.

Hannibal Lector je v gledališču že nekaj let in kljub njegovim zločinom, ki jih je v teh letih nedvomno zagrešil, smo se ga kar navadili. Res je šel marsikomu na jetra, žrl je igralske živce in tudi drugih organov se ni branil.

Vsi pa mu želijo, da bo drobovje naslednje žrtve poplaknil z vrhunskim chiantejem.

KUNSTFIRER ODHAJA

Odhod prenašalca pepelnikov gospoda Kunstfirerja

CELJE, 1996/97

Z novim tobačnim zakonom se je v gledališču pojavil nebroj problemov. Gledališki ansambel se je razdelil na kadilce in nekadilce, pri čemer kadilci neprestano zahtevajo, naj Nekadilci čimprej začnejo kaditi, in pri tem uporabljajo tudi neformalne oblike pritiska nanje. Zaradi striktnega upoštevanja omenjenega zakona so namreč kadilci potisnjeni iz družabnega življenja nekadilcev, kar onemogoča skupno izražanje nezadovoljstva z obstoječim zakonom.

Iz gledališča iz istih razlogov odhaja tudi gospod Kunstfirer, ki je dosedaj prenašal pepelnike po gledališču. Kot zaveden kadilec nikakor ne more sprejeti ponujenih kompromisov (ponujeno mu je, da bi po novem prenašal letake o škodljivosti kajenja) in je zaradi tega ponudil odstop. Maloštevilna skupnica njegovih privržencev mu je ob odhodu pripravila krajšo slovesnost s kajenjem in podarila večje število zdaj neuporabnih pepelnikov.

Gospod Kunstfirer je najel advokata, ki naj bi razjasnil nastalo stanje, vendar mu ta uzaradi hudega napada kašlja ni mogel pomagati. Gospod advokat, ki želi ostati anonimen, je priznal, da je kadil, vendar ni inhaliral.

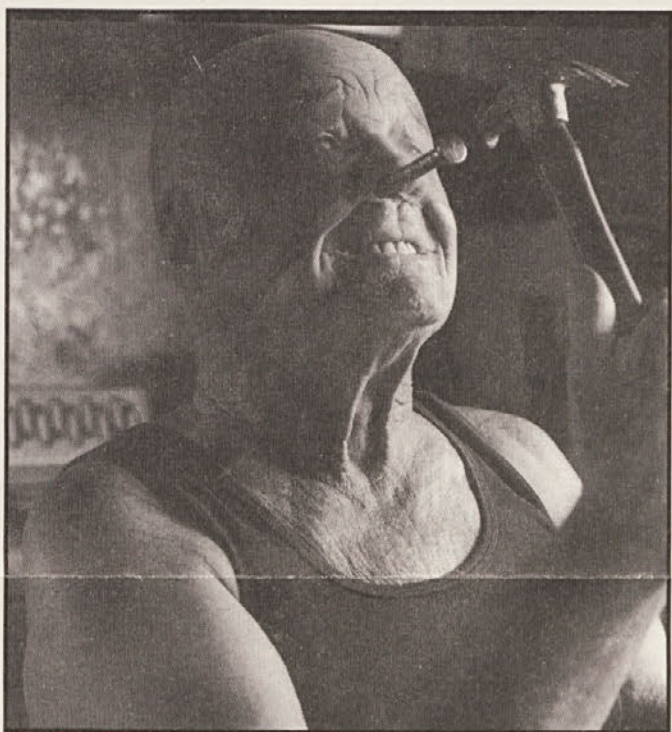
kani odigrati sam, sam bo tudi režiral, razmišlja pa tudi o tem, da bi še enkrat napisal besedilo. *PGC* Obvestili so nas, da režiser Zajčević, star znanec našega gledališča, počiva in se pripravlja na nov desant na mesto ob Savinji. Kot nekdanji Herman kani z brodom pripluti po Savi navzgor. Bojda bo najel Frangešev orkester in Horvatovo, da mu bodo na palubi prepevali Oči črnije. *PGC* Center za slovenščino kot drugi jezik na Filozofski fakulteti v Ljubljani je upravi gledališča sporočil, da Hannibal Lector ni zadovoljivo opravil izpita iz znanja slovenskega jezika, ki je potreben za dodelitev državljanstva R Slovenije. *PGC* Iz defektorija gledališča

prihaja naslednje nagradno vprašanje: Kdo je avtor naslednje izjave: "Čim več države, toliko več drame. Čim manj države, toliko več komedije." Nagrada? Otvoritveni govor na Dnevih komedije. *PGC* Še eno nagradno vprašanje istega oddelka istega gledališča: Kateri Hamlet pridela največ neoporečnih jabolk? *PGC* Matej B., glavni žirant na zadnjih Dnevih komedije, je iz Šmartinskega jezera potegnil tri in pol kilograme težko ščuko. Potem ko je prišel z njo na naslovnico Ribiča, jo zdaj lahko občudujete v muzejski sobi dvorca Louisa XIV. A ni vsaka siva sredo nedelja. *PGC*

IVO U. LJUBI TRAČE

Modrice in rumenice PGC-ja

Igralskega leva in znanega lomilca ženskih src so zadnjič opazili v poznih jutranjih urah plezati na zvonik cerkve sv. Danijela. Ko je priplezal na vrh, je globoko zajel sapo in z zametnim glasom, po katerem slovi, zarjovel v praznino pod seboj: Je še kdo večji od mene! Dol sta mu pomagala dežurna gasilca. *PGC* V gostilni Ojstrica sta v četrtek zvečer po vaji popivala dva prvaka. Prvi je pil črno, drugi pa belo vino. Ko ju je natakak postavil pred vrata, sta se na stopnicah priljubljene oštarije vse do jutra prepirala o znanih slovenskih pregovorih Bela vrana med črnimi in Črna ovca med belimi. Spor je razrešil znani mestni kolumnist Anton Koritnik, ki ju enkrat za spremembo ni poslal v materina rodila, temveč ju je poučil, da vrana vrani ne izključuje oči, in, specialist za moderno muziko kakršen je, da Agnus dei ni komad od Pink Floydov. *PGC* Režiser, študent četrtega letnika Akakademije, ki je v gledališču debutiral z opereto "Dobro mora zmagati, toda črno je vendarle črno", je bil opažen v družbi Rudolfa Celjana. Krogi, ki so prisostvovali srečanju, vedo povedati, da je slednji debutantu pihal v uho refren Marilynijne pesmice "but I love my dady". *PGC* Podjetje Modra luč je sklicalo tiskovno konferenco za dva poročevalca (NT-RC in Radio šmarje pri Jelšah) in obelodanilo javnosti vest, ki je obiskovalcem gledališča že dolgo znana: v mestu se je pojavil duh Mate Hari, reinkarniran v postavni Juliji iz Strinbergove Gospodične Julije. Julija zanika vsakršne insinuacije in je že napovedala

tožbo zoper imenovano podjetje. *PGC* Elke Gross iz Ludwigshavena, lastnica dveh samopostrežnic, se namerava in persona udeležiti svečane premiere zadnje komedije znanega mariborskega pisatelja in poslanca. *PGC* Gledališki fotograf, na začasnem študijskem izpopolnjevanju v kraljevini Niderlandiji, v rotten distriktu Rotterdamu širi blagovest o našem gledališču. Naj se mu besede pozlatijo. *PGC* Gledališčnik Vincent "Dajte mi še leva" J. se je po dograditvi kopalnice odločil, da se bo lotil postavitve drame Marat - Sade in prvega dela Oresteje. Vse vloge

napisal besedilo. *PGC* Obvestili so nas, da režiser Zajčević, star znanec našega gledališča, počiva in se pripravlja na nov desant na mesto ob Savinji. Kot nekdanji Herman kani z brodom pripluti po Savi navzgor. Bojda bo najel Frangešev orkester in Horvatovo, da mu bodo na palubi prepevali Oči črnije. *PGC* Center za slovenščino kot drugi jezik na Filozofski fakulteti v Ljubljani je upravi gledališča sporočil, da Hannibal Lector ni zadovoljivo opravil izpita iz znanja slovenskega jezika, ki je potreben za dodelitev državljanstva R Slovenije. *PGC* Iz defektorija gledališča

Katarina v primežu resnice

hoče samo eno - da bi jo spravil v posteljo in dosegel svoje.

Toda vrnimo se petnajst let nazaj. Ko me je začelo mraziti, sem se odločila, da se vrnem k Petru, ga zbudim in se skupaj posloviva od prijateljev in znancev. A kako začudena sem bila, ko ga nisem našla za mizo v dvorani. Bilo mi je nerodno, da bi spraševala naokrog, če ga je kdo kaj videl, zato sem sklenila, da ga bom poiskala sama. Zazdelo se mi je, da slišim glasove na drugi strani parkirišča, ob cerkvi sv. Marjete. Preden sem se ji čisto približala, sem zavohala znani sladkobni vonj slovenske trave, ki sem ga prvič spoznala, ko sem nenapovedano vdrla na sinov žur. Mihec jih je imel takrat že dvaindvajset. Radovedna sem se potajila v senco pod napušč, strmela v prizor pred seboj in napeto prisluhnila. Slovenci moji, vsi so bili tam, ne glede na strankarsko pripadnost, politično

prepričanje ali položaj v hierarhiji. Vendar sami moški. Stali so tam v velikem krogu

in si podajali zvitke, od katerih se je širil prej omenjeni vonj. Tudi Peter in Janko. Za slednjega se je zdelo, da je duša vsega podviga. Stal je v sredi sklenjenega kroga in kakor da bi dirigiral, je krilil z rokami in nekaj mrmral. Šele ko so drugi povzeli za njim,

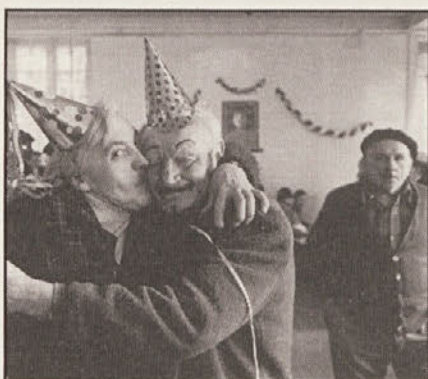
sem razločno slišala besedilo in prepoznala melodijo. Bila je stara pesem, s katero so rasli ali morali rasti, pa so se je zdaj, ko so jo izdali, morali sramovati, ker ni bila v nasprotju z njihovimi sanjami in otroškimi prisegami. Moški so se objeli okoli ramen in bili so tako pristrčni in iskreni, da bi jim v tistem hipu odpustila

prav vse. In bi jim, če ne bi v nočno temo zablistala svetloba fotografske bliskavice.

Našel se je, ki je iskal senzacijo in Janko se je kričaje pognal na nepovabljenega vsiljivca in ga vrgel čez visoko ograjo. Oni fotograf je kričal, da so pritekli ljudje iz hotela, prihiti so tudi varnostniki, ampak bilo je že prepozno. Sklenjeni krog se je

razklenil. Nikoli več jih nisem videla tako povezane skupaj. Kakor da bi ta dežela izgubila nedolžnost in postala z vsemi žarjavami namazana provinca.

Nesrečni fotograf je ostal stoodstotni invalid, mislim, da je med tem že umrl. Da bi mu zaprli usta, so mu uredili poslansko pokojnino. A s tem zadeva še

zdaleč ni bila zaključena. Nekako je po kapljicah pricurljalo v javnost, kaj se je tistega zgodovinskega večera dogajalo na Šmarjetni gori nad Kranjem in stvari so se začele odvijati kot padajoče domine. Na izredni seji vlade je Predsednik zamenjal več kot polovico svojih ministrov, med njimi tudi mojega Petra. Še poceni jo je odnesel, kajti postal je ambasador za vzhodno Afriko s poudarkom na deželah ob Grvinejskem zalivu in v začetku septembra sva se za dolgih sedem let preselila v Burkino Faso. Janka so s pooblastili narodne banke poslali v Avstralijo, da bi tam kupil kakšen rudnik opalov, v katerih je delalo precej naših izseljencev, a za njim je izginila vsaka sled. Dokler ga ni leta 2001 na Velikonočnem otoku prepoznal Tomo K., ki je srečanje z njim popisal v svoji knjigi VSA ČUDA SVETA- S KOLESOM (nadaljevanje v naslednji številki)

Tatjana Ažman: TRNULJČICA

SLG Celje 17.11. 1996
režija: Miha Alujevič

Tomaž Gubenšek

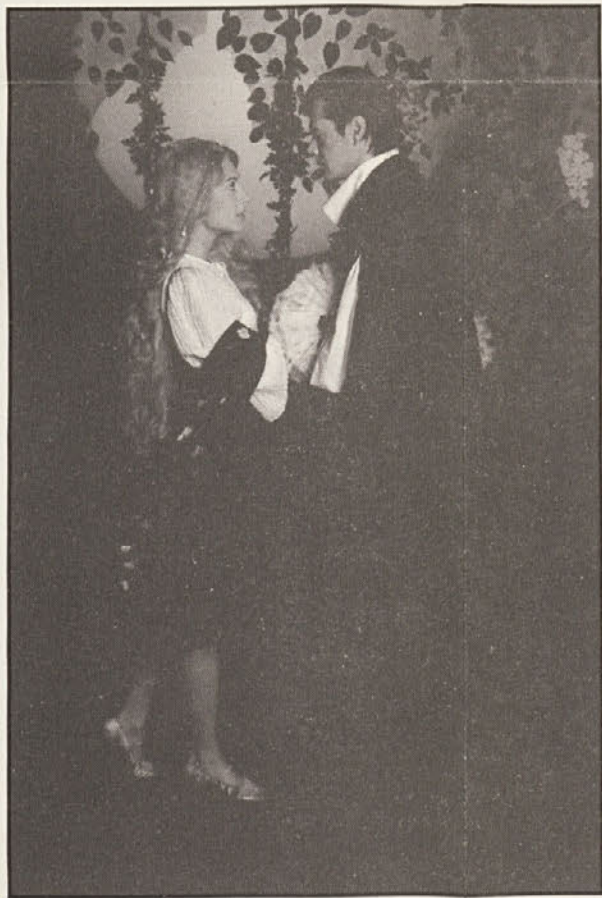

Borut Alujevič, Bruno Baranovič, Nada Božič, Vesna Jevnikar, Eva Škofič Maurer

Na barvitom prizorišču ter v bogato stiliziranih kostumih je režiserju uspelo dovolj pregledno in tekoče voditi pravljico skonstruirano in razčustvovano dogajanje.

Med protagonisti dogajanja so tokrat izstopali Tomaž Gubenšek kot simpatično - hudobna vila Malefic, Eva Škofič Maurer kot radoživi Sončni žarek, temperamentna Vesna Jevnikar kot Flora in Nada Božič kot nekoliko kapriciozna Favna. Tina Gorenjak in Mario Šelih sta v vlogah princeze Rose in Princa Filipa diskretno odigrala zadrego prvega čustvenega pretresa in samozadostno vznesenost polnega ljubezenskega sozvočja.

Slavko Pezdir, Novi tednik

Tina Gorenjak in Mario Šelih

Duhovita, očarljiva in domišljive polna pripoved na odru učinkuje v vsej svoji bogatosti. Uprizoritvi je komaj kaj očitati, kar je zasluga vseh snovalcev predstave, omeniti pa velja izjemno igralsko upodobitev Malefic Tomaža Gubenška, ki s pravo mero grozljivosti in komičnosti navdušuje in priteguje najmlajše, Vesno Jevnikar, Nado Božič in Evo Škofič-Maurer v vlogi zabavnih, igrivih in hudomušnih dobrih vil, Boruta Alujeviča in Bruna Baranoviča, ki sta dobrodušna in prisrčna v vlogi kraljev, Tino Gorenjak, ki je nežna, zasanjana in ljubezni polna Truljčica, ter seveda hrabrega in postavnega princa Filipa, ki ga je odigral Mario Šelih.

V Celju so uprizorili Trnuljčico, ki resnično pritegne s svojo otroško enostavnostjo in neposrednostjo. Da je snovalec res uspelo, pa nazadnje priča tudi aplavz in navdušenje najmlajših, ki so s svojim obnašanjem včasih najiskrenejša kritika. Ganljiva uprizoritev celjskega gledališča bo gotovo uspešnica.

Dario Svetelj, Večer

PETER SHAFFER: GORGONIN DAR

Premiera 18. oktobra,
Režija: Mile Korun

Janez Bermež

...Predstava, ki je bila napovedana kot nekakšna gledališka avantura, saj so se režiser Mile Korun in soustvarjalci predstave morali soočiti z nenadno odpovedjo igralca Petra Boštjančiča, je gotovo zaživela bolje, kot je bilo nemara pričakovati, nenehno tehtanje svežih idej in igralskih rešitev pa se je izkazalo za uspešno, predvsem zaradi skupnega navora vseh sodelujočih. Edwarda Damsona v Korunovi interpretaciji tako oživljajo različne osebe, s katerimi je prišel v stik. Predvsem je treba omeniti odlično Heleno Anice Kumer, ki je pričarala nepozaben lik bolečine in žalosti polne, vendar pa odločne dramatikove vdove, izvrstnega in prepričljivega Tomaža Gubenška v vlogi dramatikovega nezakonskega sina, sprva malce izgubljenega, neodločenega, vendar pa do samega konca očeta in njegovo delo občudujočega sina, sijajnega Damsinskega Janeza Bermeža, ki je v vlogi dramatikovega očeta in mestoma njega samega nasmejal in navdušil, ter nekako zamaknjenega, od bolečine strtega Jarvisa, Heleninega očeta, ki ga je suvereno odigral Stane Potisk.

Dario Svetelj, Večer

GOST V SLG CELJE

Igor Korošec bo kot gost nastopil v komediji Toneta Partljiča Gospa Poslančeva

3928/43634 R-G

Celje, 13. december 1996

V vlogi Slivarjevega Roka bo na celjskih odrskih deskah debutiral Igor Korošec. Leta 1972 v Kranju rojeni igralec je junija letos končal Rusko akademijo za gledališko umetnost (RATI - GITIS).

Kljub nezgodi z izgubljenim potnim listom se je uspešno vrnil v rodno očetnjavo. Želimo mu uspešno pot po slovenskih gledališčih.

Novičke iz SLG

Uredništvo Gledališkega listja obvešča vse bralce, da je enormno velika reklama, ki je objavljena na prvi strani te številke, zaradi katastrofalno slabega finančnega položaja slovenske kulture ostala neplačana. Prosimo vse, ki ste jo opazili, da vzamete to sporočilo na znanje.

Hudobna vila Malefic v vlogi Tomaža Gubenška še vedno nadaljuje svoje poslanstvo hudobije. Pravkar pripravlja predstavitev Gledališča tudi na internetu, se pravi tam, kamor lahko pokukajo tudi z one strani luže. Splača se pogledat! Naslov je nekje v gledališkem listu.

Vesna Pernarčič, Janez Bermež, Iana Ornik, Anica Kumer

...Igra in predstava se polno razmaheta in razgibata šele v zadnjem delu, ko nastopi kot Edward Janez Bermež, ki je prej v vlogi njegovega zapitega očeta in Perzeja, ki v nekaj silovitih monologih opravi z literarno znanostjo in s tem prepričljivo pokaže tisti temperament,

ki je Edwarda pehal na rob (okusa publike) in čez; šele takrat vidimo silovito razočaranost, bes in očiščenje vdove, šele takrat se Anica Kumer osvobodi iz pripovedovalke v zgroženo vdovo, kakršna prej izpod nevtralne maske prodre na plan le ob prekinitvah rekonstrukcij preteklosti, povzročenih s soočenji z rekviziti krvavega konca; in šele takrat, ko je lahko dalj časa predvsem on sam, zgrožen in presunjen, je Tomaž Gubenšek človeški in iz enega kosa v sinovskem zlomu, ki pelje v odraslost, v presenetljivo močnatost in odločnost, in - verjetno - zrelejšo in globlje razumevanje umetnosti.

Matej Bogataj, Delo

Stane Potisk, Anica Kumer, Vesna Pernarčič, Jana Šmid, Vanja Slapar, Janez Bermež

Anica Kumer in Tomaž Gubenšek

Korunova uprizoritev zapletene in s pomenskimi plastmi nabite igre Gorgonin dar Petra Shafferja v SLG Celje odpira v igralcu vrsto temeljnih vprašanj, predvsem s področja dramatike in etike. Ta vprašanja izhajajo iz spopada radikalnih umetniških in etičnih načel junaka dramatika Damsona in "spodobne" družbe, njegove publike, oziroma njegove žene, ki to publiko bolj ali manj zastopa. Gorgonin dar se, še posebej, če se gledalec postavi na Damsonovo stran, razkrije kot metafora gledališke ustvarjalnosti.

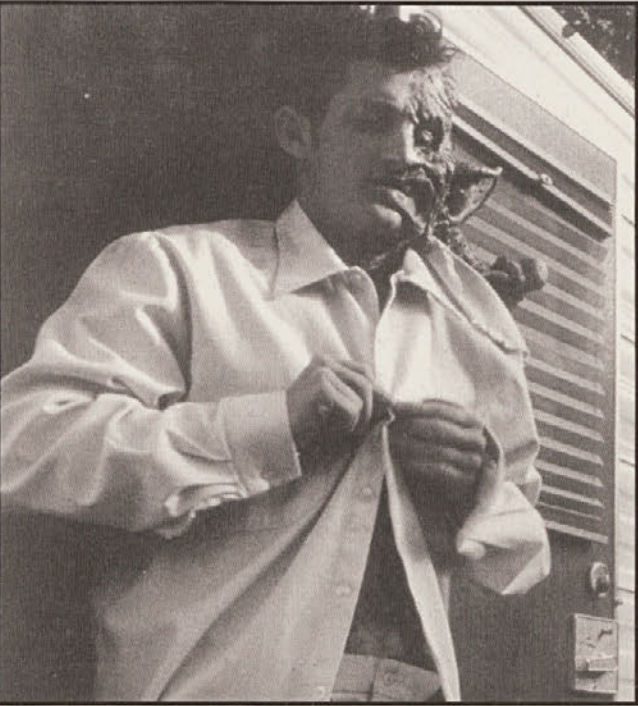
Krištof Dovjak, Dnevnik

P R E G L E D
ODIGRANIH VLOG
V sezoni 1995/96

sestavila: Anica Milanović

AGREŽ ZVONE	50 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Brighella	4
TA VESELI DAN ALI	
MATIČEK SE ŽENI - Jaka	3
BENEŠKI TRGOVEC - Aragonski kraljevič	5
ČAROBNI NAPOJ - krokar Jaka	30
DUNDO MAROJE - Drugi oštir	8
ALUJEVIČ BORUT	21 predstav
FLORENTINSKI SLAMNIK - Kaprol	13
DUNDO MAROJE - Prvi oštir	8
BARANOVIČ BRUNO	48 predstav
SKUŠNJA ALI KAZNOVANA	
LJUBEZEN - Damiens	27
FLORENTINSKI SLAMNIK - Vezinet	13
DUNDO MAROJE - Pavo Novobrdanin	8
BERMEŽ JANEZ	51 predstav
BENEŠKI TRGOVEC - Beneški dož	5
SKUŠNJA ALI KAZNOVANA	
LJUBEZEN - Hero	27
PAT ALI IGRA KRALJEV - Kellerman	19
BOŠTJANČIČ PETER	16 predstav
TA VESELI DAN ALI	
MATIČEK SE ŽENI - Matiček	3
BENEŠKI TRGOVEC - Shylock	5
DUNDO MAROJE - Tripčeta	8
CERAR BARBARA	40 predstav
SKUŠNJA ALI KAZNOVANA	
LJUBEZEN - Lucille	27
FLORENTINSKI SLAMNIK - Helene	13
GUBENŠEK TOMAŽ	56 predstav
TA VESELI DAN ALI	
MATIČEK SE ŽENI - Tonček	3
BENEŠKI TRGOVEC - Salarino	5
SKUŠNJA ALI KAZNOVANA	
LJUBEZEN - Villbose	27
FLORENTINSKI SLAMNIK - Pubi	13
DUNDO MAROJE - Ugo Švab	8
HERGA DAVOR	68 predstav
SMEJČI - Viki	28
BENEŠKI TRGOVEC - Bassanio	5
NEVIDNA ROKA - Cisco Morphan	27
DUNDO MAROJE - Dživo	8
IVANUŠIČ JURE	40 predstav
BENEŠKI TRGOVEC - Graziano	5
NEVIDNA ROKA - Blue Morphan	27
DUNDO MAROJE - Maro Marojev	8
JENČEK RENATO	54 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Truffaldino	4
TA VESELI DAN ALI	
MATIČEK SE ŽENI - Budalo	3
BENEŠKI TRGOVEC - Lorenzo	5
HALŠTAT - Honza	21
FLORENTINSKI SLAMNIK - Fadinard	13
DUNDO MAROJE - Pomet Trpeza	8
JEVNIKAR VESNA	93 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Klarica	4
SMEJČI - Smejči	28
HALŠTAT - Julia	21
BENEŠKI TRGOVEC - Porzia	5
NEVIDNA ROKA - Willie	27
DUNDO MAROJE - Petrunjela	8

KALEZIĆ MILADA	48 predstav
SKUŠNJA ALI KAZNOVANA LJUBEZEN - Grofica	27
FLORENTINSKI SLAMNIK - Baronica de Champigny	13
DUNDO MAROJE - Laura	8
KASTELIC DRAGO	56 predstav
BENEŠKI TRGOVEC - Maroški kraljevič	5
ČAROBNI NAPOJ - Belzebub Zguba	30
FLORENTINSKI SLAMNIK - Tardiveau	13
DUNDO MAROJE - Čarodej, Ondardo, Stotnik	8
KUMER ANICA	72 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Beatrice	4
SMEJČI - Mici	28
HALŠTAT - Anastazija	21
PAT ALI IGRA KRALJEV - Elsa	19
NOVAK VLADO	21 predstav
FLORENTINSKI SLAMNIK - Beauperthuis	13
DUNDO MAROJE - Dundo Maroje	8
ORNIK IUNA	48 predstav
SKUŠNJA ALI KAZNOVANA LJUBEZEN - Hortensia	27
FLORENTINSKI SLAMNIK - Anaيدا	13
DUNDO MAROJE - Pere	8
PODJED MIRO	77 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Pantalone od potrebe	4
TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI - Gašper	3
SMEJČI - Lojzi	28
HALŠTAT - Habilis	21
FLORENTINSKI SLAMNIK - Nonancourt	13
DUNDO MAROJE - Bokčilo	8
POTISK STANE	86 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Dottore Lombardi	4
SMEJČI - Žani	28
BENEŠKI TRGOVEC - Tubal	5
ČAROBNI NAPOJ - Maledictus Made, Silvester	30
PAT ALI IGRA KRALJEV - Doktor	19
SANCIN IGOR	60 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Florindo Aretusi	4
TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI - Zmešnavna	3
BENEŠKI TRGOVEC - Antonio	5
NEVIDNA ROKA - Sicamor Morphan	27
FLORENTINSKI SLAMNIK - Achille de Rosalba	13
DUNDO MAROJE - žid Sadi	8

ŠAJINOVIĆ MIRJANA	47 predstav
DUNDO MAROJE - Popiva	8
BENEŠKI TRGOVEC - Leonarda, Baltazar, pisar	5
HALŠTAT - Nela	21
FLORENTINSKI SLAMNIK - Klara	13
DUNDO MAROJE - Vlaho	8
ŠELIH MARIO	21 predstav
FLORENTINSKI SLAMNIK - Emile Tavernier	13
DUNDO MAROJE - Pijero	8
ŠMID JANA	58 predstav
SMEJČI - Joži	28
ČAROBNI NAPOJ - Tiranija Vamperl	30
UMEK BOJAN	57 predstav
SLUGA DVEH GOSPODOV - Silvio	4
BENEŠKI TRGOVEC - Solanio	5
NEVIDNA ROKA - Mulo	27
FLORENTINSKI SLAMNIK - Feliks	13
IGRALCI GOSTI	
TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI	
Novak Vlado	Baron Naletel
Bačko Marjan	žužek
Meher Vesna	Nežka
Zupančič Konc Nataša	Rozala
Reichman Darja	Jerca
SLUGA DVEH GOSPODOV	
Maher Vesna	Smeraldina
BENEŠKI TRGOVEC	
Maher Vesna	Lancelot
Reichman Darja	Nerisa
Zupančič Konc Nataša	Jessica
ČAROBNI NAPOJ	
Logar Gorazd	Maček Mavricij
SKUŠNJA ALI KAZNOVANA LJUBEZEN	
Ravnohrib Pavle	Grof
FLORENTINSKI SLAMNIK	
Gorenjak Tina	Virginija
DUNDO MAROJE	
Božič Nada	Rejnica
Mlakar Sandi	Niko

ALI STE PRIMERNI ZA SLOVENSKEGA POLITIKA?

Supertest!

1. Po odmoru se niste vrnili v dvorano. Kako boste to pojasnili svoji boljši polovici?

- a) Nekdo me je zaklenil v stranišču
- b) Ne prenesem komedijantov!
- c) Saj sem se vrnila! Le kako da me nisi opazila?

2. Kakšnega spola ste?

- a) ženska v moškem telesu
- b) moški s povečano ravni ženskih hormonov
- c) ne vem, še nisem dobil zdravniških izvidov

3. Na katero stran se uvrščate?

- a) na levo
- b) na desno
- c) ne levo ne desno
- d) na kaj namigujete s tem vprašanjem?

4. Kakšen avto vozite?

- a) oklepnege
- b) ukradenega
- c) jugo45
- d) Mercedes SLG

5. Kdo je vaš najljubši dramatik?

- a) ali je poleg Shakespeara še kakšen?
- b) Patrtljč
- c) Šeligo
- d) Kučan (ups!)

6. Ali zardite kadar lažete?

- a) Nikoli!
- b) Nikoli!
- c) Nikoli!
- d) Nikoli ne lažem!

7. Kaj berete?

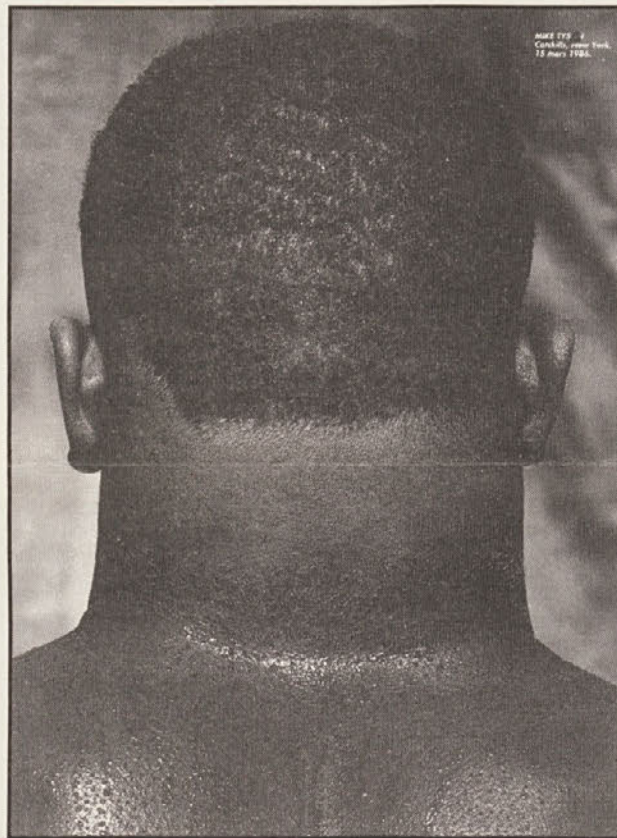
- a) Filozofijo.
- b) Slovenske novice
- c) Ne berem, nimam časa.
- d) Gledališki list SLG

8. Kdo je bil Karl Marx?

- a) Komik.
- b) Ne vem.
- c) Ali je že umrl?
- d) Takih insinuacij pa ne bom prenašal!

9. Dodajte število točk po svoji presoji

Slovenski politik mora biti drzen, obenem pa mora ohraniti hladno glavo tudi ob najbolj vročih prizorih, biti mora uglajen in vsak trenutek pripravljen zadati podel udarec pod nasprotnikov trebuh in znati mora pričarati sladek nasmeh na lica tudi v kislih trenutkih. Malokdo je zmožen dejanj, ki se zahtevajo od politika, malokdo je pripravljen na neprijetne teže, ki pritiska nanje. Mnogo je poklicanih, a le malo izvoljenih. Morda ste prav vi eden izmed tistih, ki so sposobni stopiti na to trnovo pot. A kako se boste o tem prepričali? Načina sta dva. Prvi, bolj naporen in utrujajoč je, da kandidirate na naslednjih volitvah. Čakajo vas zoprti TV voditelji na soočenjih, novinarji s slabim zadahom, da o dvoličnih volivcih niti ne govorimo. Drugo, lažjo pot vam ponujamo mi. Če vam je po ogledu Partljičeve komedije še do ukvarjanja s politikom, potem odgovorite na vprašanja našega super testa in ugotovite, ali ste za to sploh sposobni.

Rezultati:

0 - 5

Ste človek, ki bi v politiki naredil veliko dobrega, odpravil davke, revščino, breszposelnost, zagotovil srečo med ljudmi. Na žalost pa vam ni usojeno, da bi bili kdaj izvoljeni. Še enkrat si oglejte Gospo poslančev, če je traba tudi dvakrat in nato še enkrat rešite test!

5 - 10

Politika? To je preveč umazano delo za vas. Ne prenesete laži in dvoličnosti, menite, da mora biti človek pošten in čist! Vseeno pa vas malo mika, kajne? Priporočam vam, da še enkrat rešite test in malo poškilite v rezultate. Saj ni tako težko malo pogoljufati. Potem pa le kandidirajte!

10 - 20

Načeloma da, vendar... še veliko se boste morali naučiti. Pojdite še kdaj v gledališče, to vam bo v veliko pomoč. Poglejte igralce, kako se na odru uspešno pretvarjajo, da so nekaj drugega. Vsekakor pa se lotite posla! Ko enkrat steče, je vse precej lažje. Parlament pokvari še take poštenjake. Veliko sreče!

20 - 25

Politika? Zakaj pa ne! Če le imate nekaj časa in volje za to, potem ste kar primerni, da postanete slovenski politik. Svoje male prevarice in laži boste lahko počeli javno, pa še dobro boste plačani za to!

25 - 30

Upamo, da vaše želje ne sežejo samo do slovenskega parlamenta, le zakaj bi se zaustavljali že tu. Škoda je, da svoje talente upravljate tam! Treba je seči po zvezdah, ali pa vsaj EU ali OZN. Kar zajemite z veliko žlico, saj ste navajeni!

30 -

Ne! Ne! Ne in še enkrat ne! Že res, da so politiki pokvarjeni, ampak na tako pokvarjene pa še nismo pripravljeni! Žal vas seveda to ne bo zaustavilo. Ah, ste že politik? No, saj nismo mislili tako hudo. Vemo, da delate v dobro slovenskega ljudstva etc. itd. ... Ampak vseeno, zakaj ne bi poskusili še kaj drugega? Na primer vzgojo lončnic, ali pa umetniško vodstvo kakšnega slovenskega teatra.

Mali oglasi

Leva frakcija velikega odra podeželskega gledališča najame več Ukrajink za širjenje internacionalistične zavesti o prepotrebnosti samozadovoljstva moških udov desnosredinske koalicije imenovanega gledališča. Preoblečene domačinke ne pridejo v poštev. šifra: Usluge + Znanje = zdravo občinstvo + polna blagajna. **(256381)**

Igralec proda dve srednje majhni vlogi v sezoni 98/99. Samo resne ponudbe pod šifro Iz majhnega zraste veliko. **(256382)**

Svetovno podeželsko gledališče išče telefonista, ki bo od 22. do 7. ure zjutraj odgovarjal na klice histeričnih obiskovalcev in obiskovalk dotičnega gledališča. Kandidat mora aktivno obvladati konverzациjo dveh tujih jezikov, po možnosti finsko in portugalsko. **(256383)**

Uprava PGC-ja brezplačno zaposli arhivarja gledališča. Spomnite se samo udbovskih arhivov. Gledališče vam ponuja še več. Cenjene ponudbe oddati pod šifro Kolegialnost je lojalnost. **(256389).**

Friderik, v petek med premiero po glavnem odmoru te čakam na dogovorjenem mestu. Veronika. **(256388)**

Zahvaljujemo se kolektivu PGC-ja za nepozabno doživetje ob komediji Čarlija T.P. "Šolnič sreče v navzkrižju političnih valov" in mu želimo še veliko podobnih komedijantskih uspehov. Društvo slovenskih izobražencev Gorenja vas. **(256391)**

Preklic. Hannibal Lector odločno zavračam vsakršna namigovanja, ki mečejo slabo luč na mojo občutljivo osebo v zvezi s splošnim spoznanjem, da se naša materinščina počuti ogroženo. Kadar igralci ne znajo obmolkniti, je tudi Lectorjeva beseda odveč. **(256385)**

Sem lepa, negovana, zrela samska ženska... Če si pripravljen kandidirati za poslanca, se mi javi, da bova to počela skupaj. Avanturisti, kadileci in člani SLG ne pridejo v poštev. šifra: Čez štiri leta začneva znova **(256377)**

Mlada gledališka igralka (46) iščem komfortno stanovanje v središču mesta s pogledom na sončni vzhod. Ponudbe poslati na šifro Videz vara. **(256384)**

Cenjene (in politične) stranke obveščam, da do nadaljnjega poslujem na levem bregu Savinje. šifra: gUDBAy **(256383)**

Dobro vzgojen neizvoljeni poslanec išče kakršnokoli delo. Po potrebi pridem tudi na dom. šifra: Rezervni **(256348)**

Če ste osamljeni, dolgočasni... če si želite nežnega in vznemirljivega pogovora s priletno gospodično.. Potem nikar ne kličite nas. Tel: 988 **(256393)**

Podjetje Modra luč vam nudi diskretna spremstva, brezplačne prevoze in poceni prenočišča. Tel: 063 92 **(256387)**

Išče se Urša Plut. Kdor jo najde, naj jo proti nagradi obdrži za nedoločen čas. Uprava PGC-ja. **(256399)**

GLEDALIŠKI LIST SLG CELJE • SEZONA 96/97, številka 3

PREDSTAVNIK: BORUT ALUJEVIČ
UREDNIK: MARINKA POŠTRAK
IN JANEZ VENCELJ
LEKTOR IN KOREKTOR:
MARIJAN PUŠAVEC

OBLIKOVALEC: IZTOK SKOK
FOTOGRAF: DAMJAN ŠVARC
NAKLADA: 5000 IZVODOV
TISK: IB GRAFIKA

Gledališki trg 5,
63000 Celje,
Tajništvo: 063/ 441-861
Vodja programa: 441-814,
Blagajna: 442-910 int.208
Fax: 063/ 441-850

Igralski ansambel:

Zvone Agrež, Bruno Baranović, Janez Bermež, Tina Gorenjak, Tomaž Gubenšek, Renato Jenček, Vesna Jevnikar, Milada Kalezić, Drago Kastelic, Anica Kumer, Iuna Ornik, Miro Podjed, Stane Potisk, Igor Sancin, Mario Šelih, Vanja Slapar, Eva Škofič - Maurer, Jana Šmid, Bojan Umek

UPRAVNIK: BORUT ALUJEVIČ
UMETNIŠKI VODJA: PRIMOŽ BEBLER
REŽISER: FRANCI KRIŽAJ
DRAMATURGA: MARINKA POŠTRAK
JANEZ VENCELJ
LEKTOR: MARIJAN PUŠAVEC
VODJA PROGRAMA: ANICA MILANOVIČ
TEHNIŠKI VODJA: VILI KOROŠEC